

24/1986. (VI. 26.) MT rendelet

a szakfordításról és tolmácsolásról, egységes szerkezetben a végrehajtásáról szóló 7/1986. (VI. 26.) IM rendelettel

[A vastag betűs szöveg a 24/1986. (VI. 26.) MT rendelet (a továbbiakban: **R.**), a vékony betűs a 7/1986. (VI. 26.) IM rendelet (a továbbiakban Vhr.) szövege.]

A szakfordításról és a tolmácsolásról szóló 24/1986. (VI. 26.) MT rendelet (a továbbiakban: **R.**) 7. §-ának (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján - a 3-4. §-a tekintetében a Minisztertanács Tanácsi Hivatala elnökével, a 6. § tekintetében a belügyminiszterrel és a legfőbb ügyéssel egyetértésben - a következőket rendelem:

R. 1. § (1) A rendelet hatálya kiterjed

a) a munkáltatókra, valamint az általuk munkaviszony keretében foglalkoztatott szakfordítókra és tolmácsokra, továbbá

b) munkaviszonyon kívül szakfordítást és tolmácsolást végző személyekre.

(2) E rendelet alkalmazásában

a) szakfordítás: a társadalomtudományi, a természettudományi, a műszaki és a gazdasági fordítás;

b) munkaviszony: a munkavégzési kötelezettséggel járó szövetkezeti tagsági viszony is.

R. 2. § A munkáltató szakfordító vagy tolmács munkakörben szakfordító, illetőleg tolmács képesítéssel rendelkező személyt foglalkoztathat. A képesítés megszerzésének feltételeit külön jogszabály határozza meg.

R. 3. § Szakfordítást, illetőleg tolmácsolást munkaviszonyon kívül díjazás ellenében, hivatásszerűen az végezhet, aki szakfordítói, illetőleg tolmácsigazolvánnyal rendelkezik.

Vhr. 1. § (1) Díjazás ellenében végzi a munkát a szakfordító, illetőleg a tolmács, ha a tevékenységéért pénzben vagy természetben ellenszolgáltatást kap. Nem tekinthető díjazásnak, ha a megrendelő csak a szakfordítást, illetőleg tolmácsolást végző személy készkiadásait téríti meg, illetőleg a munkavégzés időszakára ellátásáról gondoskodik.

(2) Hivatásszerűen végez szakfordítást, illetőleg tolmácsolást az, akinek fő megélhetési forrását e tevékenység jelenti.

Vhr. 2. § Szövetkezeti szakcsoport és gazdasági munkaközösség szakfordító, illetőleg tolmács tevékenységet akkor folytathat, ha valamennyi - szakfordító, illetőleg tolmácsfeladatot ellátó - tagja rendelkezik szakfordító, illetőleg tolmácsképesítéssel.

R. 4. § (1) A szakfordító, illetőleg tolmács szakképesítéssel rendelkező büntetlen előéletű személy számára - kérelmére - az állandó lakóhelye szerint illetékes községi, városi, megyei jogú városi, fővárosi kerületi jegyző (a továbbiakban: jegyző) szakfordító, illetőleg tolmácsigazolványt ad ki. Az igazolványban fel kell tüntetni a szakfordító és a tolmács szakismeretére, valamint nyelvismeretére vonatkozó adatokat is.

(2) A szakfordító, illetőleg a tolmácsigazolvány kiadását a jegyző csak akkor tagadhatja meg, ha annak kiadása jogszabályba ütközik.

(3) A szakfordító, illetőleg a tolmácsigazolványt a jegyző visszavonja, ha utóbb olyan körülmény merül fel, amely alapján az igazolvány kiadását meg kellene tagadni.

(4) A 3. §-ban meghatározott tevékenység felett a jegyző hatósági ellenőrzést gyakorol. A szakfordítói, illetőleg a tolmácsigazolványt a jegyző visszavonhatja, ha a szakfordító vagy a tolmács munkáját szakszerűtlenül vagy felelőtlenül végzi, és emiatt őt a jegyző egy éven belül ismételt figyelmeztetésben részesítette.

(5) A szakfordító és a tolmácsigazolvánnyal rendelkező személyekről az igazolványt kiállító jegyző nyilvántartást vezet.

Vhr. 3. § (1) A szakfordító, illetőleg tolmácsigazolvány kiadása iránti kérelemhez mellékelni kell a szakképesítést igazoló bizonyítványt vagy annak hiteles másolatát.

(2) Aki az R. 7. §-ának (5) bekezdése alapján szakképesítés nélkül is jogosult az igazolványra, legalább ötéves szakfordító, illetőleg tolmács tevékenységet tanúsító igazolást köteles mellékelni.

(3) A büntetlen előélet igazolásához három hónapnál nem régebbi keletű hatósági erkölcsi bizonyítvány szükséges.

(4) Ha a szakfordító tevékenységét nem az állandó lakcímén kívánja folytatni, a kérelemben fel kell tüntetni a tevékenység folytatásának helyét és igazolnia kell e helyiség használatára vonatkozó jogosultságát.

Vhr. 4. § (1) A jegyző [R. 4. § (1) bekezdés] által kiadott, sorszámmal ellátott szakfordító, illetőleg tolmácsigazolványban fel kell tüntetni az igazolvány tulajdonosának

a) nevét, személyi számát, állandó lakcímét, továbbá - ha a szakfordító tevékenységét nem itt folytatja, a működés helyét;

b) szakismeretét (társadalomtudományi, természettudományi, műszaki vagy gazdasági; ezen belül a szakágat, pl. szociológia, jog, orvostudomány, építészet stb.);

c) nyelvismeretét (pl. angol, orosz stb.);

d) képesítése formáját (szakfordító, tolmács, szaktolmács, szakfordító-lektor, konferencia tolmács).

(2) A szakfordító, illetőleg a tolmács az igazolvány adataiban bekövetkezett változást 15 napon belül köteles bejelenteni az igazolványt kiállító jegyzőnek. A jegyző a változást az igazolványba bejegyzi.

(3) A szakfordító, illetőleg a tolmácsigazolvánnyal rendelkező személyekről vezetett nyilvántartásnak tartalmaznia kell az igazolvány sorszámát és annak valamennyi adatát.

(4) Ha a szakfordító tevékenységét nem a szakfordítói igazolványt kiállító jegyző illetékességi területén végzi, erről a tevékenység helye szerint illetékes jegyzőt a hatósági ellenőrzés gyakorlása végett értesíteni kell.

(5) A jegyző az igazolvány kiadása, illetőleg visszavonása tárgyában hozott jogerős határozatát megküldi az Igazságügyi Minisztériumnak.

R. 5. § Hiteles fordítást, fordítás hitelesítését, valamint idegennyelvű hiteles másolatot - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - csak az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda készíthet.

Vhr. 5. § (1) Az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Irodának (a továbbiakban: OFFI) az R. 5. §-a szerinti kizárólagos feladatkörébe tartozik bármely megrendelő részére

a) idegen nyelvű szövegnek magyar nyelvre, vagy más idegen nyelvre, továbbá magyar nyelvű szövegnek idegen nyelvre való hiteles fordítása;

b) más által készített fordítás hitelesítése;

c) idegen nyelvű iratról hiteles másolat készítése.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladaton kívül az OFFI bármely megrendelő részére végezhet

a) nem hiteles fordítást,

b) az (1) bekezdésben, illetőleg a (2) bekezdés a) pontjában meghatározott tevékenységgel összefüggő egyéb munkát (lektorálás, leírás, sokszorosítás, korrekció stb.).

(3) Az OFFI-nak az R. 5. §-ában meghatározott kizárólagos feladatköre nem érinti a külképviseleteknek a más jogszabályban vagy nemzetközi szerződésben meghatározott hatáskörét fordítások, valamint idegen nyelvű iratmásolatok készítésére és azok hitelesítésére, továbbá a közjegyzőknek a külön jogszabályban meghatározott hatáskörét idegen nyelvű okirat elkészítésére, fordítás hitelesítésére, idegen nyelvű okiratról hiteles másolat készítésére, idegen nyelvű okirat, illetőleg idegen nyelvű okiraton aláírás hitelesítésére.

(5) A cégbejegyzésről és a cégjegyzékről szóló 13/1989. (XII. 16.) IM rendelet 8. §-ának b) pontjába meghatározott cégkivonat hiteles fordítására a szakfordítói, valamint a szakfordító-lektor képesítéssel rendelkezők is jogosultak.

(6) Az OFFI az (1) bekezdésben meghatározott feladatköre ellátása során a Magyar Köztársaság címerével ellátott okiratot (nyomatványt) és körbélyegzőt használ.

Vhr. 6. § (1) A budapesti székhelyű bíróságnál, ügyészségnél, valamint nyomozóhatóságnál (a továbbiakban együtt: bíróság) a tolmácsolást az OFFI látja el.

(2) Ha az OFFI-nak a szükséges nyelvben jártas tolmácsa nincs, továbbá a nem budapesti székhelyű bíróságnál a tolmácsolásra a bíróság illetékességi területén a jegyzőnél nyilvántartott tolmácsot kell kirendelni.

(3) Ha az (1)-(2) bekezdés alapján a tolmácsolás nem biztosítható, annak ellátására a szükséges nyelvben jártas más alkalmas személyt kell kirendelni.

(4) Ha a nem budapesti székhelyű bíróságnál a tolmácsolás szakképzett tolmács, vagy más alkalmas személy kirendelésével nem biztosítható, az OFFI bármely bíróságnál köteles a tolmácsolást ellátni.

R. 6. § (1) A szakfordító és a tolmács tevékenység központi ágazati irányítását az igazságügyminiszter látja el. E tevékenysége kiterjed minden szakfordító és tolmács tevékenységre függetlenül attól, hogy a tevékenységet folytató szerv, vagy személy milyen szervezeti keretekben vagy szervezeti alárendeltségben működik.

(2) A művelődési és közoktatási miniszter határozza meg a szakfordítók és a tolmácsok képzésének, valamint továbbképzésének szabályait, továbbá a szakfordító és a tolmácsképzés megszerzésének feltételeit.

R. 7. § (1) Ez a rendelet 1986. július hó 1. napján lép hatályba. Végrehajtásáról az igazságügyminiszter gondoskodik.

(2) A fegyveres erők és fegyveres testületek által alkalmazott szakfordítók és tolmácsok tekintetében az illetékes miniszter (országos hatáskörű szerv vezetője) az e rendeletben foglaltaktól eltérő szabályokat állapíthat meg.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a tolmácsi feladatok ellátásáról szóló 8/1962. (III. 22.) Korm. rendelet.

(4) A rendelet hatálybalépése előtt szerzett fordító és tolmácsképesítések változatlanul érvényesek. A rendelet hatálybalépése előtt kiadott tolmácsigazolványokat 1986. december 31-ig ki kell cserélni az e rendelet szerinti igazolványokra.

(5) A rendelet hatálybalépésének időpontjában szakfordító, illetőleg tolmácstevékenységet folytató szakfordító, illetőleg tolmácsvizsgáló nem rendelkező személy köteles a rendeletben meghatározott képesítést 1988. december 31-ig megszerezni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra az 50. életévét betöltött szakfordítóra, illetőleg tolmácsra, aki a rendelet hatálybalépését megelőzően legalább öt éven át munkaviszonyban vagy munkaviszonyon kívül díjazás ellenében rendszeresen vagy hivatásszerűen szakfordító, illetőleg tolmácstevékenységet végzett. A jegyző e személyeknek a rendeletben meghatározott képesítés hiányában is kiadja a szakfordító, illetőleg a tolmácsigazolványt.

Vhr. 7. § Ahol az R. a tevékenység végzéséhez szakfordító, illetőleg tolmácsigazolványt kíván meg, 1987. január 1. napjától a jogosultságot az R. szerinti igazolvánnyal kell igazolni.

Vhr. 8. § (1) Ez a rendelet 1986. július 1. napján lép hatályba. Egyidejűleg az 1/1963. (III. 12.) IM rendelet a hatályát veszti.

(2)